

ОРГАНІЗАЦІЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ОСВІТНІХ ПЛАТФОРМ

Суворова С.Г.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки та соціальних дисциплін
Пенітенціарної академії України
м. Чернігів, Україна*

Назарко С.О.

*кандидат економічних наук, доцент,
учений секретар
Пенітенціарної академії України
м. Чернігів, Україна*

Події останніх років кардинально змінили традиційні підходи до організації освітнього процесу. В сучасних реаліях науково-педагогічні працівники та здобувачі вищої освіти стикаються з новими викликами, змушені швидко реагувати на зміни, адаптуватися до них і забезпечувати максимальну ефективність реалізації освітніх програм.

Дистанційне навчання, тобто навчання на відстані, сьогодні активно розвивається і зарекомендувало себе з позитивної сторони, оскільки вирішує питання обов'язковості фізичної присутності учасників освітнього процесу. А це в деяких ситуаціях є порятунком, тому що дозволяє забезпечити безперерйне навчання протягом року. Це дуже зручний формат, оскільки об'єднує територіально роз'єднаних учасників освітнього процесу, стирає просторові та часові межі. Це особливо актуально сьогодні, коли в умовах війни значний відсоток співвітчизників перебуває за кордоном. Дистанційне навчання надає таким громадянам можливість здобувати освіту у вітчизняних закладах вищої освіти, перебуваючи за межами України.

Технології дистанційного навчання використовують в різних формах здобуття вищої освіти: очній (денній), заочній, дистанційній, дуальній.

Дистанційна форма як самостійна форма здобуття вищої освіти існує в Україні вже багато років. Нещодавно Міністерство освіти і науки України навіть планувало скасувати заочну форму здобуття вищої освіти, замінивши її на дистанційну. Основними нормативними документами, які забезпечують реалізацію дистанційного навчання є: наказ Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про дистанційне навчання» (Про затвердження Положення,

2013) та «Концепція розвитку дистанційної освіти України», затверджена 20 грудня 2000 року.

Інформатизацію освітнього процесу забезпечує використання освітніх платформ, які стали фундаментальною основою реалізації електронного навчання. Вони покликані сприяти правильній організації освітнього процесу шляхом інтерактивної взаємодії викладачів та здобувачів. Освітні платформи можна застосовувати для всіх форм здобуття вищої освіти.

Платформа дистанційного навчання – це відповідне програмне забезпечення. Платформи бувають платними та безкоштовними.

Основними платформами для організації дистанційного навчання є:

- Google Classroom;
- Moodle;
- Zoom;
- Microsoft Teams.

Google Classroom є освітньою платформою, що утворилася на базі сервісів Google (Google Disc, Google Docs тощо) і призначена для встановлення комунікації між учасниками освітнього процесу. Основною перевагою Google Classroom є досить простий та зручний інтерфейс, тому даний ресурс є рекомендованим для закладів як середньої, так і вищої освіти.

Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment – модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище) – навчальна платформа, що об'єднує науково-педагогічних працівників, здобувачів та адміністрацію закладів вищої освіти в єдину систему управління навчанням. Вона відрізняється високим рівнем продуктивності, функціональності, є безкоштовною та надійною.

Великі можливості для здійснення навчання відкрила програма Zoom, розроблена компанією Zoom Video Communications. Популярність даної освітньої платформи зростає кожного року, оскільки зарекомендувала себе як дієвий інструмент організації дистанційної форми здобуття освіти та підтримки очної форми. Основний функціонал платформи – організація відеоконференцій, спілкування та обмін матеріалами за допомогою чатів, проведення відеолекцій тощо.

Аналогом сервісу Zoom є освітня платформа Microsoft Teams, яка є особливо ефективною для командної роботи. Має більш складний інтерфейс, потребує особливих навичок, однак має особливість – дозволяє здійснювати опитування шляхом розповсюдження анкет під час дистанційної взаємодії.

Список використаних джерел:

1. Гаврілова Л., Катасонова Ю. Теоретичні аспекти впровадження дистанційного навчання в Україні. *Освітологічний дискурс*. 2017. № 1–2(16–17). С. 168–182. URL: [10.28925/2312-5829.2017.1-2.1682](https://doi.org/10.28925/2312-5829.2017.1-2.1682)
2. Кириленко В.І., Чалюк Ю.О. Оцінка готовності країн до дистанційного навчання. *Приазовський економічний вісник*. 2022. Вип. 1 (30). С. 24–33. DOI: <https://doi.org/10.32840/2522-4263/2022-1-4>
3. Пермінова С.О. Створення EdTech стартапів як фактор розвитку онлайн-освіти. *Ефективна економіка*. 2021. № 3. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.3.82>